

Janusz Cichy

Uniwersytet Ekonomiczny w Katowicach

AGENCJE RATINGOWE W PROCESIE OCENY KONDYCJI FINANSOWEJ BANKÓW

Wprowadzenie

Bank to instytucja finansowa oferująca szeroki wachlarz instrumentów finansowych, zarówno w obszarze kredytowania, jak i inwestowania. O ile klienci zainteresowani finansowym wsparciem muszą zaakceptować koszty oraz spełniać wymogi procedury bankowej, o tyle potencjalni inwestorzy są zainteresowani relacją poziomu ponoszonego ryzyka do oczekiwanej stopy zwrotu. Inwestowanie w instrumenty rynku kapitałowego pociąga za sobą potrzebę znajomości rynku oraz ekonomicznych uwarunkowań jego funkcjonowania, co ma przyczynić się do oszacowania ryzyka inwestycyjnego. Oprócz znajomości praw rynku inwestorzy w swoich decyzjach finansowych wykorzystują również ratingi niezależnych agencji ratingowych, których zadaniem jest dostarczenie wiarygodnej i niezależnej oceny ryzyka inwestycyjnego.

Wolne środki finansowe można także ulokować w depozytach bankowych, zakładając lokatę lub nabywając dłużny papier wartościowy. Deponenci mając zaufanie do banku i jego dobrej kondycji finansowej, akceptują uzyskanie niewielkich odsetek w zamian za małe ryzyko inwestycyjne, nie biorą jednak pod uwagę ryzyka bankructwa banku. Ostatni kryzys finansowy wykazał jednak, że to ryzyko istnieje i aby go poznać, należy również korzystać z systemu oceny wiarygodności kredytowej, jakim jest rating publikowany przez agencje ratingowe.

Mając na uwadze wstępne rozważania, zasadne staje się ukazanie roli, jaką spełniają agencje ratingowe w ocenie kondycji finansowej banków i ich znaczenia w decyzjach inwestycyjnych potencjalnych klientów.

1. Parametry oceny kondycji finansowej banków

Głównym celem każdego banku jest prowadzenie działalności, która przynosi wymierne korzyści finansowe, przyczyniając się do wzrostu jego wartości rynkowej. Tak rozumiana efektywność działania jest ściśle związana z pojęciem stabilności finansowej, definiowanej jako zdolność banku do zachowania płynności finansowej oraz pokrywania strat i ryzyka z jego funduszy własnych, a więc do zachowania wypłacalności¹. Poziomą stabilność finansową banku jest określany na podstawie wybranych wskaźników przyjętych przez Międzynarodowy Fundusz Walutowy. Należą do nich adekwatność kapitałowa, jakość i struktura aktywów, zyskowność, płynność oraz wrażliwość na ryzyko walutowe². Te parametry finansowe informują o kondycji finansowej banku i są poddawane systematycznej oraz wnikliwej ocenie, która jest dokonywana na wysokim stopniu szczegółowości, a wnioski są wykorzystywane przez wiele podmiotów, takich jak: organy nadzorcze, zarząd, akcjonariusze, inwestorzy, klienci.

Dokonując analizy kondycji finansowej banku, należy zadać sobie pytanie o cel wykorzystania takiej analizy. Dla zarządu i akcjonariuszy celem będzie wzmocnienie bazy kapitałowej, optymalizacja wskaźnika płynności, maksymalizacja rentowności aktywów i funduszy własnych, wzrost wartości banku, zwiększenie wolumenu kredytów i depozytów, zwiększenie wydajności pracy, czy ocena wpływu otoczenia na działalność banku. W obszarze zainteresowań inwestorów i klientów będzie z kolei ocena banku jako depozytariusza, opłacalność inwestycji w papiery wartościowe banku, analiza cen produktów bankowych i pozycja konkurencyjna banku oraz wpływ zmian w otoczeniu na kondycję finansową banku³.

Analiza kondycji finansowej banku jest realizowana metodą wskaźnikową, w której są wykorzystywane wskaźniki absolutne, określające masę osiągniętego zysku oraz wskaźniki względne, które ilustrują zdolność banku do generowania zysku⁴. W obu przypadkach osoba dokonująca analizy musi zastosować odpowiednie bazy odniesienia. W pierwszym przypadku wielkość generowanego zysku można porównać tylko do planowanego lub uzyskanego w przeszłości zysku. W drugim bazą odniesienia mogą być wskaźniki planowane lub osiągnięte w poprzednim okresie, czy też osiągnięte przez równorzędny bank albo grupę

¹ Bankowość. Podręcznik akademicki. Red. W.L. Jaworski, Z. Zawadzka. Poltext, Warszawa 2001, s. 203.

² Przegląd stabilności systemu finansowego. NBP, Warszawa 2008, s. 49.

³ M. Capiga: Ocena działalności placówki operacyjnej banku. Wydawnictwo Akademii Ekonomicznej, Katowice 2003, s. 24.

⁴ Współczesny bank. Red. W.L. Jaworski. Poltext, Warszawa 1999, s. 269.

banków równieśniczych. Analiza taka pozwala na ustosunkowanie się do ewentualnych odchyień od wskaźników osiągniętych w przeszłości lub planowanych oraz na ustalenie aktualnej pozycji rynkowej banku.

Oprócz parametrów stabilności finansowej rekomendowanych przez MFW w ocenie kondycji finansowej banku bada się:

- wskaźniki rentowności – szczególnie rentowności kapitałów własnych ROE, rentowności aktywów ROA, rentowności pracy oraz wskaźniki ukazujące relację obszarów pozyskiwania dochodów (odsetki, dochody pozaodsetkowe, zyski lub straty nadzwyczajne) do wielkości zaangażowanych aktywów,
- wskaźniki operacyjne – ukazujące relację przychodów lub kosztów odsetkowych do wielkości aktywów lub aktywów dochodowych,
- wskaźniki efektywności zatrudnienia, czyli relację zysku/aktywów na jednego zatrudnionego, kredyty/depozyty na jednego zatrudnionego, wynagrodzenie personelu do wartości aktywów lub stanu zatrudnienia,
- wskaźniki ryzyka w zakresie ryzyka kredytowego, płynności oraz stopy procentowej. Wskaźniki te badają udział kredytów zagrożonych w kredytach ogółem, relację rezerw celowych do kredytów, inwestycje krótkoterminowe do pasywów, kredyty ogółem do aktywów ogółem, wreszcie lukę, czyli różnicę aktywów i pasywów wrażliwych na zmianę stopy procentowej do aktywów dochodowych⁵.

O kondycji finansowej banków nie świadczą tylko wartości obliczonych wskaźników. Wpływ mają także ocena otoczenia banku oraz jego pozycji konkurencyjnej. Analiza otoczenia obejmuje badanie tych obszarów na zewnątrz banku, które warunkują jego działanie, ale nad którym bank nie ma kontroli. Dotyczy to makrootoczenia, czyli otoczenia prawnego, ekonomicznego, technologicznego i politycznego oraz mikrootoczenia, czyli klientów, inwestorów oraz konkurentów wchodzących w skład otoczenia konkurencyjnego. Analiza ta pozwala ustalić pozycję banku na rynku finansowym oraz zidentyfikować bariery i czynniki rozwoju jakie stawia przed nim rynek.

Głównym celem oceny kondycji finansowej banku jest bieżąca kontrola jego działalności, a szczególnego znaczenia nabiera badanie ryzyka zagrażającego bankowi. Ocenia się również działalność pod kątem rozwoju i osiągnięcia zamierzonych celów. Wyniki przeprowadzonej analizy świadczą o jakości zarządzania bankiem oraz pozwalają w szybki i porównywalny sposób ocenić bank na tle konkurencji. Stała kontrola kondycji finansowej banku pozwala na wczesne wykrywanie zagrożeń oraz wdrożenie programu naprawczego. Wartości wskaźników na poziomie niedostatecznym wymuszają na zarządzających działania mające na

⁵ Szerzej o wskaźnikach: Ibid, s. 270-288; A. Kopiński: Analiza finansowa banku. PWE, Warszawa 2008, s. 137-169.

celu ich poprawę, ponieważ jest to warunek bezpieczeństwa powierzonych bankowi funduszy, jak również osiągnięcia zrównoważonego wzrostu zysków.

Kompleksowa ocena działalności banku opiera się na pięciu filarach: rentowności, płynności, wypłacalności, podejmowanym ryzyku oraz konkurencyjności, choć nie wyczerpują one obszarów badawczych⁶.

Analiza finansowa banku i dobór odpowiednich wskaźników nie jest procesem prostym. Pomimo publikowanych raportów, decyzje podejmowane przez klientów są oparte częściej na ogólnym zaufaniu do banku aniżeli rzetelnej weryfikacji sprawozdań finansowych. Nie można się temu dziwić, wszak klient, będący osobą fizyczną korzystającą z usług bankowych, rzadko jest specjalistą w tej dziedzinie. Tylko inwestorzy kwalifikowani, do których zalicza się banki, Towarzystwa Funduszy Inwestycyjnych, Towarzystwa Funduszy Emerytalnych, domy maklerskie, czy zakłady ubezpieczeń dysponują potencjałem ludzkim zdolnym do prawidłowej analizy i interpretacji danych finansowych banku. Nie można też wymagać aby każda decyzja inwestycyjna była uwarunkowana przeprowadzeniem oceny kondycji finansowej. Potencjalni klienci mogą śledzić informacje o danym banku publikowane przez Komisję Nadzoru Finansowego czy Związek Banków Polskich. Mogą także opierać swoje decyzje na ocenach ratingowych posiadanych przez bank, które są publikowane przez agencje ratingowe, a także w corocznych raportach poszczególnych banków.

2. Agencje ratingowe i ich rola w systemie finansowym

Agencja ratingowa to firma doradztwa inwestycyjnego, definiowana jako osoba prawna, której podstawowym obszarem działalności jest wystawianie ratingów kredytowych⁷, czyli ocen wiarygodności kredytowej badanego podmiotu. W literaturze przedmiotu istnieje wiele definicji ratingu. Rating to ocena przyszłej zdolności oraz prawnej odpowiedzialności emitenta do pełnego i terminowego regulowania zobowiązań⁸. Inna definicja określa rating jako kompleksową ocenę wiarygodności finansowej emitenta bądź ocenę danej emisji przy uwzględnieniu specyfiki emisji i rzetelności emitenta w wywiązywaniu się z zobowiązań w przeszłości oraz prognozy jego zdolności finansowej w przyszłości, a także analizy wszystkich typów ryzyka, które są z tą inwestycją związane⁹.

⁶ M. Capiga: *Bankowość*. Wydawnictwo Akademii Ekonomicznej, Katowice 2008, s. 280-281.

⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie agencji ratingowych. Dz. Urz. Unii Europejskiej L 302 z 17.11.2009 r.

⁸ *Bankowość*. Op. cit., s. 593.

⁹ D. Dziawgo: *Credit – rating – ryzyko i obligacje na rynku międzynarodowym*. Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 1998, s. 113.

Rating określa stopień zaufania do ocenianego podmiotu, a także pozwala ocenić ryzyko związane z emisją papierów wartościowych. W związku z tym wyróżnia się dwa rodzaje ratingów:

- rating podmiotu, określający jego zdolność do wywiązywania się z zobowiązań finansowych,
- rating emisji, określający bieżącą zdolność emitenta papierów wartościowych do ich terminowego wykupu.

Agencje ratingowe dokonując oceny podmiotów gospodarczych oraz instrumentów finansowych, stosują dwie podstawowe formy ratingu:

- rating długoterminowy odnoszący się do instrumentów o terminie zapadalności powyżej roku,
- rating krótkoterminowy odnoszący się do instrumentów o terminie zapadalności do jednego roku.

Ponadto wyróżnia się dwa poziomy ocen ratingowych:

- inwestycyjny (wyższy), który oznacza niskie lub umiarkowane ryzyko spłaty odsetek i kapitału,
- spekulacyjny (niższy) uwzględniający wysokie ryzyko spłaty odsetek i kapitału.

Rynek usług ratingowych jest zdominowany przez trzy duże agencje o dowodzie amerykańskim: Standard&Poor's, Moody's i Fitch IBCA Ltd., które posiadają 90% udziału w wystawianych ocenach. W wielu krajach funkcjonują jeszcze inne agencje uznawane przez narodowe organy nadzoru (np. Euler Hermes w Niemczech). W Polsce od 2007 r. działa Agencja Ratingowa EuroRating, która jest dedykowana polskiemu rynkowi i wystawia oceny ratingowe przedsiębiorstwom oraz instytucjom finansowym, w tym bankom.

Agencje ratingowe do wyrażenia swojej oceny stosują odpowiednie symbole według przyjętej skali. Wypracowały one własne systemy ocen w formie kombinacji liter, cyfr oraz znaków – lub +, zarówno dla ratingu inwestycyjnego i spekulacyjnego, jak i długo- i krótkoterminowego (tab. 1).

Tabela 1

System ocen długoterminowych agencji ratingowych

Poziom	Moody's	S&P	Fitch IBCA
1	2	3	4
Oceny inwestycyjne			
Bardzo wysoki	Aaa	AAA	AAA
Wysoki	Aa1, Aa2, Aa3	AA+, AA, AA-	AA+, AA, AA-
Średni	A1, A2, A3	A+, A, A-	A+, A, A-
Zadawalający	Baa1, Baa2, Baaa3	BBB+, BBB, BBB-	BBB+, BBB, BBB-

cd. tabeli 1

1	2	3	4
Oceny spekulacyjne			
Średni	Ba1, Ba2, Ba3	BB+, BB, BB-	BB+, BB, BB-
Poniżej średniego	B1, B2, B3,	B+, B, B-	B+, B, B-
Niski	Caa	CCC	CCC
Bardzo niski	Ca	CC	CC
Ryzykowny	C	C	C
Bardzo ryzykowny	-	D	D

Źródło: Na podstawie: A. Herdan, J. Krasodomska: Ocena agencji ratingowych a klasyfikacja wag ryzyka bankowego. Wydawnictwo Akademii Ekonomicznej, Kraków, „Zeszyty Naukowe” 2006, nr 702, s. 180-181.

Tworzone oceny ratingowe są ogólnodostępne, jednak uznanie takich ocen przez wszystkich uczestników rynku finansowego wymaga wysokiej reputacji i niezależności agencji ratingowych, które muszą być wolne od nacisków podmiotów ocenianych, czy nacisków politycznych. Warunkiem uznania agencji przez rynki finansowe jest:

- profesjonalizm działania oparty na wiedzy i zdolnościach analitycznych pracowników agencji,
- stałość kryteriów oceny badanych podmiotów,
- niezależność, czyli niepodleganie wpływom uczestników rynku,
- równe traktowanie wszystkich badanych podmiotów¹⁰.

Przedmiotem oceny agencji ratingowej są przedsiębiorstwa, kraje, samorzady lokalne, banki oraz inne instytucje finansowe. Dla oceny każdego z tych podmiotów ważne jest, jak na rynkach międzynarodowych oceniany jest kraj, na terenie którego ma swoją siedzibę oceniany podmiot. Wynika to z zasady, że oceniany podmiot nie może uzyskać wyższego ratingu aniżeli kraj, w którym ma siedzibę. Zasada ta może być ciężarem dla czołowych banków w Polsce, o niepodważalnej reputacji jako instytucji finansowej, których sytuacja finansowa nie budzi zastrzeżeń.

3. Rating jako ocena kondycji finansowej banku

Bardzo dobra kondycja finansowa banku nie jest dana raz na zawsze. Banki funkcjonują w bardzo konkurencyjnym otoczeniu, a oczekiwania akcjonariuszy do generowania wysokich zysków wymuszają ich aktywność w różnych segmentach rynku finansowego, podejmując bardziej ryzykowne działania. Polski rynek bankowy w ocenie KNF i NBP jest stabilny, co nie oznacza, iż kondycja finansowa wszystkich banków jest zadowalająca. Problem ten dotyczy szczególnie małych banków.

¹⁰ J. Cichy: Rola oceny ratingowej w decyzjach finansowych polskich przedsiębiorstw. W: Rynki finansowe w rozwoju podmiotów gospodarczych. Red. B. Filipiak, B. Mikołajczyk. Difin, Warszawa 2009, s. 17.

Ocena kondycji i wiarygodności finansowej banku nabiera znaczenia w warunkach kryzysu, w których nawet największe banki sygnalizują problemy finansowe i oczekują zaangażowania finansowego państwa. Ryzyko słabej kondycji banków jest niezwykle istotne dla przedsiębiorstw, innych banków, uczestników rynku międzybankowego oraz zamożnych klientów. Podmioty te dysponują środkami pieniężnymi o znacznej wartości, które ze względu na skalę, nie są gwarantowane przez system gwarantowania depozytów.

W procesie nadania ratingu ocena kondycji finansowej banku ma bardzo szeroki zakres, ponieważ poziom ryzyka jest oszacowany w perspektywie długoterminowej. Agencje ratingowe w procesie oceny wiarygodności finansowej stosują metody analizy ilościowej i jakościowej (tab. 2).

Tabela 2

Analiza ilościowa i jakościowa banku

Analiza ilościowa	Analiza jakościowa
<ul style="list-style-type: none"> – analiza sprawozdań finansowych rocznych oraz kwartalnych z ostatnich kilku lat, – analiza prognoz wyników na przyszłość, – ocena stabilności wskaźników finansowych oraz ich dynamiki i kierunku zmian, – analiza porównawcza wybranych parametrów i ogólnego profilu ryzyka banku w relacji do banków z grupy odniesienia 	<ul style="list-style-type: none"> – analiza czynników makroekonomicznych, – analiza na wrażliwość na zmiany kursu walutowego, – analiza ogólnego ryzyka sektora, – ocena pozycji rynkowej banku, – ocena renomy banku, modelu biznesowego, doświadczenia i kwalifikacji kadry menedżerskiej, – ocena zasad rachunkowości, – analiza struktury i jakości portfela kredytowego, – analiza struktury właścicielskiej, – ocena prawdopodobieństwa wsparcia finansowego ze strony właścicieli

Źródło: <http://EuroRating.pl> [dostęp: 5 listopada 2012 r.].

Analiza standingu finansowego to pierwszy filar nadania ratingu bankom. Drugim filarem jest ocena banków komercyjnych w aspekcie roli jaką pełnią w systemie finansowych kraju macierzystego, możliwości otrzymania wsparcia ze strony państwa albo akcjonariusza strategicznego w sytuacji zagrożenia niewypłacalności, skutków upadłości banku na system gospodarczy kraju czy świata oraz pozycji wierzycieli w przypadku upadłości banku w obowiązującym systemie prawnym¹¹.

Na system oceny ratingowej banków składa się kilka rodzajów ratingu, które są uzależnione od agencji je oferującej (tab. 3).

¹¹ B. Lepczyński: Banki w ocenie agencji ratingowych. „Bank” 2001, nr 7-8, s. 48.

Tabela 3

Rodzaje ratingów bankowych

Agencja ratingowa	Rodzaje ratingu	Objaśnienia wybranych ratingów
Fitch	<ul style="list-style-type: none"> – rating podmiotu długoterminowy krajowy (oceny od AAA do D), – rating podmiotu krótkoterminowy krajowy (oceny F1, F2, F3, B, C, D), – rating wsparcia (oceny od 1 do 5), – viability rating (ocena od aaa do f) 	<ul style="list-style-type: none"> – rating wsparcia to miara zdolności oraz skłonności podmiotów dominujących oraz rządów krajów macierzystych do wsparcia finansowego ocenianego banku, – viability rating – ocena zarządzania bankiem przesądzająca o wewnętrznej odporności i wiarygodności
Moody's	<ul style="list-style-type: none"> – długoterminowe ratingi depozytowe w walucie krajowej i zagranicznej (oceny od Aaa do C), – krótkoterminowe ratingi depozytowe w walucie krajowej i zagranicznej (oceny Prime 1, Prime 2, Prime 3, Not Prime), – rating siły finansowej (ocena od A do F) 	<ul style="list-style-type: none"> – rating siły finansowej to miara długookresowej zdolności banku do samodzielnego działania bez wsparcia podmiotów trzecich
Standard&Poor's	<ul style="list-style-type: none"> – rating długoterminowy emisji (oceny od AAA do D), – rating krótkoterminowy emisji (oceny A1, A2, A3, B,C,D,) 	

Źródło: Fitch, Moody's, Standard&Poor's, NBP.

Ratingi polskich banków są na tyle wysokie, że klienci, a przede wszystkim inwestorzy, uważają banki za podmioty stabilne, a agencje ratingowe wskazują na relatywnie dobre perspektywy dla polskiego sektora bankowego. Ratingi wybranych banków przeprowadzone przez agencje Fitch oraz Moody's przedstawiają tab. 4-5.

Tabela 4

Ratingi polskich banków wg Fitch Ratings (na dzień 31.10.2012 r.)

Bank	Długoterminowy rating podmiotu (IDR)	Długoterminowy rating podmiotu (IDR)	Viability rating	Rating wsparcia
Pekao SA	A-	F2	a-	2
BZ WBK SA	BBB	F3	bbb	2
BRE Bank SA (obecnie mBank SA)	A	F1	bbb-	1
ING SA	A	F1	bbb+	1
Citi Handlowy SA	A-	F2	bbb+	1
Millenium SA	BBB-	F3	bbb-	3
Kredyt Bank SA	BBB	F3	bb+	2
BGK	A-	F2		1

Źródło: Raporty banków.

Tabela 5

Ratingi polskich banków wg Moody's (na dzień 31.10.2012 r.)

Bank	Ocena dla depozytów długoterminowych w walucie krajowej	Ocena dla depozytów krótkoterminowych w walucie krajowej	Rating siły finansowej	Perspektywa siły finansowej
PKO BP SA	A2	Prime-1	C-	Negatywna
Pekao SA	A2	Prime-1	C-	Stabilna
BRE Bank SA (obecnie mBank SA)	Baa2	Prime-2	D	Stabilna
Citi Handlowy SA	Baa3	Prime-3	D+	Stabilna
ING SA	Baa1	Prime-2	D+	Stabilna
Millenium SA	Baa3	Prime-3	D	Negatywna
BGŻ SA	Baa2	Prime-2	D	Stabilna

Źródło: Raporty banków.

Analiza powyższych ratingów wskazuje na podobne oceny banków przez agencje ratingowe. Zauważalna jest niska ocena siły finansowej banków, co świadczy, że w opinii agencji ratingowych w długim okresie banki mogą zgłosić potrzebę wsparcia finansowego przez osoby trzecie. Oceny polskich banków pozostają pod silnym wpływem ocen ich banków-matek¹². Ewentualna obniżka ratingu banków w Polsce może być rezultatem:

- obniżenia ratingu banku-matki w wyniku jego pogarszającej się kondycji finansowej,
- obniżenia ratingu kraju macierzystego banku-matki, co pociąga za sobą obniżenie ratingu banku-matki oraz banku-córki,
- zmniejszenie udziału Skarbu Państwa w banku, jak w przypadku banku BGŻ SA,
- podziału banku i przejęcia przez inny bank. Dotyczy to banku BPH i przejęcia go przez GE Money Bank.

Rating jest wskazówką na temat kondycji ekonomiczno-finansowej banku i przynosi korzyści zarówno dla niego, jak i użytkownika ratingu. Wysoki rating banku zachęca inwestorów do bezpiecznego lokowania wolnych środków pieniężnych, chroniąc ich przed potencjalną utratą kapitału ulokowanego w takim banku. Im jest on wyższy oraz bezpieczniejsza struktura finansowania, tym bank może zaproponować niższe oprocentowanie środków służących do finansowania akcji kredytowej. Kolejną zaletą ratingu dla użytkownika jest odciążenie go od żmudnej i czasochłonnej analizy kondycji finansowej na podstawie sprawozdań oraz ułatwienie podejmowania decyzji dotyczących akceptowanego ryzyka w obszarze inwestycyjnym.

¹² Raport o stabilności systemu finansowego. NBP, Warszawa 2011, s.79.

Podsumowanie

Bank to instytucja, która swoją działalność opiera na pozyskanych z rynku finansowego kapitałach obcych. W związku z tym okresowa i regularna analiza kondycji finansowej banków powinna być priorytetem władz nadzorczych oraz inwestorów, bo tylko wtedy ewentualne symptomy jej pogorszenia są szybko zauważalne. Uzupełnieniem tej oceny jest rating wiarygodności kredytowej, nadawany przez niezależne agencje ratingowe. Ich wizerunek w ostatnich latach uległ pogorszeniu, co było wynikiem kryzysu finansowego, za pojawienie się którego obwiniano właśnie agencje. Nie znaczy to jednak, że inwestorzy nie będą korzystać z ich ocen, mogą jedynie bardziej krytycznie do nich podchodzić. Polemika z agencjami ratingowymi jest widoczna na przykładzie polskich banków, które są w większości własnością europejskich i światowych instytucji finansowych. Pomimo dobrej kondycji finansowej banków, są one narażone na obniżkę ratingu, co jest efektem obniżenia ratingu zagranicznym podmiotom dominującym. Jest to ważne i niekorzystne dla krajowych banków, ponieważ o ile inwestor krajowy posiada rozeznanie w kondycji polskiego sektora bankowego, o tyle zagraniczny niekoniecznie. Kierując się tylko ratingiem może podjąć decyzję o nieangażowaniu się kapitałowo w instrumenty finansowe emitowane przez banki w Polsce. Skutkiem tego może być gorszy wizerunek banków na arenie międzynarodowej, pomimo iż polskie banki może nie są duże, ale jak pokazał ostatni kryzys, bardzo stabilne finansowo.

CREDIT RATINGS AGENCIES IN THE EVALUATION PROCESS OF BANKS' FINANCIAL CONDITIONS

Summary

Available funds might be invested both in the capital market and in the bank. While the risk of investing in the capital market is well-known and widely discussed, investing funds in the bank rarely draws attention to the risk of capital loss due to the bank's insolvency or its bankruptcy. However, global financial crisis has shown that it is a mistake. Through the analysis of published financial statements, it is possible to get to know the bank's financial condition and avoid the risk of insolvency. Moreover, it is also possible to use the ratings published by the independent rating agencies that provide information about the banks' financial condition and by giving them to the public, make easier the optimal financial decisions, particularly in the investment area.

The main aim of the study is to present the role of credit rating agencies in process of evaluating banks' financial conditions and their importance in investment decisions of potential customers.